

Η εορτής της Αγίας Παρασκευής στη Μητρόπολη Θεσσαλιώτιδος

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων](#)

Με ιδιαίτερη λαμπρότητα εόρτασε ο Ιερός Ναός και η ενορία της Αγίας Παρασκευής Καρδίτσης την ιερά μνήμη της Αγίας Παρασκευής. Το Σάββατο 26 Ιουλίου, ανήμερα της εορτής, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Θεσσαλιώτιδος και Φαναριοφερσάλων κ. Τιμόθεος χοροστάτησε στην ακολουθία του Όρθρου και τέλεσε τη Θεία Λειτουργία, συμμετέχοντας στη

χαρά και την πνευματική πανήγυρη της ενορίας.

Στο κήρυγμά του, ο Σεβασμιώτατος κ. Τιμόθεος αναφέρθηκε με θεολογικό βάθος στη θαυμαστή πίστη της αιμορροούσας γυναίκας, την οποία προβάλλει η Ευαγγελική περικοπή της ημέρας, και τη συνέδεσε με τη μαρτυρική πορεία της Αγίας Παρασκευής, υπογραμμίζοντας την απλότητα, την ταπείνωση και τη σταθερή ομολογία της πίστεώς της στον Χριστό. Με πατρική αγάπη και πνευματική καθοδήγηση, ο Σεβασμιώτατος είπε τα εξής:

«Σήμερα, για τη μνήμη της Αγίας ενδόξου, οσιοπαρθενομάρτυρος Παρασκευής της Αθληφόρου, από το κατά Μάρκον ιερό Ευαγγέλιο, αναφέρεται στο θαύμα του Κυρίου μας Ιησού Χριστού στην αιμορροούσα γυναίκα. Αυτή την Ευαγγελική περικοπή οι Πατέρες της Εκκλησίας μας την επέλεξαν και την όρισαν να διαβάζεται στις μάρτυρες και Μεγαλομάρτυρες άγιες γυναίκες της πίστεώς μας και της Εκκλησίας μας, γιατί μέσα σε αυτήν την Ευαγγελική περικοπή, καταφαίνεται, καταδηλώνεται η πίστη μιας γυναίκας, η οποία δεν ήταν Ιουδαία, δεν πίστευε στον ζώντα και αληθινό Θεό, δεν περίμενε τον Μεσσία, Κύριον τον Ιησούν Χριστόν, αλλά βλέποντας την προσωπικότητα του Κυρίου μας, ακούγοντας τη διδασκαλία Του, βλέποντας τα θαύματά Του, προσπάθησε το πιο απλό, το οποίο κάνουμε όλοι μας, όταν έχουμε μία ασθένεια ή μία δυσκολία στη ζωή μας: να παρακαλέσουμε τον Κύριο να μας θεραπεύσει.

Εκείνη, εξαιτίας της καταστάσεώς της - ήταν αιμορροούσα γυναίκα για πολλά χρόνια - και ήταν όνειδος και ντροπή, θεωρείτο πρόσωπο που έπρεπε να απομακρύνεται από την κοινότητα των ανθρώπων, εξαιτίας της ασθενείας της. Με

πολλή ταπείνωση - τέτοια ταπείνωση είχε - μέσα στη σκέψη της είπε και μονολόγησε: «Μόνο εάν ακουμπήσω το κράσπεδο του ιματίου του Κυρίου, θα θεραπευτώ, θα σωθώ».

Και πράγματι αυτό έγινε. Μέσα σε λαό, σε όχλο, ο οποίος συνέθλιβε τον Κύριο, έπεφτε ο ένας επάνω στον άλλον, εκείνη προσπάθησε να ακουμπήσει το ιμάτιό Του. Και θεραπεύτηκε!

Την θεράπευσε η πίστη της. Την θεράπευσε το θάρρος της. Την θεράπευσε η βεβαιότητά της, ότι εις το πρόσωπον του Ιησού Χριστού είναι ο αληθινός και ζων, ενεργός Θεός. Και αυτό της έδωσε αυτό το οποίον επιθυμούσε, με πολύ απλότητα. Εν αντιθέσει με όλους εμάς, που συνθέτουμε τα πράγματα και τα κάνουμε δύσκολα, και σκεπτόμαστε και έχουμε ωφελισμό από κάθε σκέψη μας και από κάθε κίνησή μας. Εκείνη, με μία μοναδική και ξεχωριστή απλότητα που τη διέκρινε - και θα πρέπει να μάθουμε κι εμείς να έχουμε εις τη ζωή μας - ακούμπησε τον Κύριο.

Ο καρδιογνώστης Θεός είδε την προαίρεσή της, είδε τη διάθεσή της, γνώρισε με το βλέμμα Του - που βλέπει τα πάντα, το πανταπόπτευτο βλέμμα Του - και διέκρινε μέσα της αυτήν την ανάγκη: το να ακουμπήσει τον Θεό. Κι αυτό είναι πολύ σπουδαίο. Αυτό είναι πολύ μεγάλο. Αυτό είναι πάρα πολύ δυνατό εις την πνευματική κατάσταση του ανθρώπου. Και πήρε την θεραπεία. Εκείνος, όχι για να την ταπεινώσει, αλλά για να αναδείξει την πίστη της και την ταπείνωσή της, την προκάλεσε και είπε στους μαθητές:

«Έφυγε δύναμη από πάνω μου. Κάποιος μου πήρε δύναμη».

Και μια πολύ όμορφη ερμηνεία, ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, πάνω σε αυτήν την Ευαγγελική περικοπή, για τη διάθεση της αιμορροούσας γυναίκας και την πίστη της: την απλή, την δυνατή, τη σθεναρή, την σταθερή πίστη της. Όλα αυτά

που λείπουν από εμάς. Δεν έχουμε σταθερή πίστη, δεν έχουμε σθεναρή πίστη. Δεν βιώνουμε την παρουσία του ζώντος Θεού εις τη ζωή μας και αναλωνόμεθα με άλλα πράγματα στην καθημερινότητά μας.

Όμως η Αγία Παρασκευή, όπως η αιμορροούσα γυναίκα, έρχεται αυτό να μας πει. Η Παρασκευή, παρότι γεννήθηκε μέσα σε μια ευσεβέστατη οικογένεια, του Αγάθωνος και της Πολιτείας, στην τότε παγκόσμια Ρώμη – την πρωτεύουσα της Ρωμαϊκής Αυτοκρατορίας – σε ένα προάστιό της, μέσα σε έναν έκλυτο βίο, μέσα σε μία ειδωλολατρία, που ήταν πράγματι η ειδωλομανία, η φιληδονία, η φιλοχρηματία, φιλοδοξία... ό,τι φανταστείτε υπήρχε! Εκείνη έμεινε καθαρή. Έμεινε σταθερή στην πίστη της στον Ιησού Χριστό, καθαρή και απόλυτη στη ζωή της.

Γι' αυτό και ο Θεός την υπερύψωσε. Της εχαρίσαντο όνομα, γιατί Εκείνος έχει το υπέρ παν όνομα, το οποίον στο δικό Του όνομα κάμπει παν γόνυ επουρανίων και επιγείων και καταχθονίων. Και στους φίλους Του και σ' αυτούς που Τον αγαπούν, τους χαρίζει όνομα, προσωπικότητα, χώρο μέσα στη Βασιλεία Του. Αυτό είναι: χώρο μέσα στη Βασιλεία Του. Γι' αυτό και η Παρασκευή μετέχει στη Βασιλεία του Θεού.

Λαοφιλείς αγία, μέσα στο βάθος του θέρους, πάντοτε με πολύ δύσκολες θερμοκρασίες, όλοι προστρέχουμε από τον πιο μικρό μέχρι τον πιο επίσημο, και από τον πιο επίσημο μέχρι τον πιο μικρό και τον πιο απομακρυσμένο εξωκλήσι της, να προσκυνήσουμε τα ιερά της εικονίσματα, τα ιερά της λείψανα, και να ζητήσουμε να είναι παρούσα εις τη ζωή μας. Ένας αυθεντικός, μοναδικός άνθρωπος του Ιησού Χριστού. Αυτό ήταν η Παρασκευή. Τίποτε άλλο.

Και αυτό την ενδυνάμωσε. Και αυτό την χαρίτωσε. Και αυτό της έδωσε τη δυνατότητα να έχει ομολογία Ιησού Χριστού: να μην πονάει στα μαρτύρια, να μην κάμπτεται στις απειλές, να μην ακολουθεί τις προτάσεις των διωκτών της για μία

καλύτερη ζωή, για πλούτη, για ηδονές, για πράγματα τα οποία σε όλους μας χαϊδεύουν τα αυτιά και μας αρέσουν πολύ. Εκείνη όμως έμεινε ακριβής. Απλή, καθαρή, μοναδική, εξαίσια.

Η παντοδύναμη Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία. Ο Αντωνίνος ο Πίος, ο “ευνουχιστής” – έτσι σημαίνει το επίθετο στη λατινική γλώσσα – ο οποίος ευνουχιστής ήταν ένας φιλόσοφος αυτοκράτορας, η αλήθεια είναι αυτή, ο οποίος πράγματι, μετά που ξεκίνησε τον διωγμό κατά της Αγίας Παρασκευής, όταν έβλεπε ότι έμενε αλώβητη από τα μαρτύρια τα οποία εκείνος έδινε εντολή να της πραγματοποιήσουν, και κυρίως όταν την έριξαν μέσα στον λέβητα με το κοχλάζον λάδι και την πίσσα και την έβλεπε να μένει αλώβητη, την πλησίασε εκεί στον λέβητα και της λέει: «Ρίξε μου και εμένα από αυτό που βρίσκεσαι μέσα εσύ και δεν καίγεσαι». Και το πήρε με το χέρι της και του το έριξε στο πρόσωπο και στα μάτια και τυφλώθηκε ο αυτοκράτορας. Κι εκείνη τον θεράπευσε. Γι’ αυτό και στα Ιερά της εικονίσματα βλέπουμε αυτό τον δίσκο με τα δύο μάτια – για να γίνεται και το ιερό πρόσωπο που προσφέρουμε και την παρακαλούμε για την ίαση της όρασής μας.

Και τον θεράπευσε. Και εκείνος μετεστράφη, την απελευθέρωσε, και εκείνη ξεκίνησε μια μεγαλύτερη προσπάθεια: μία ιεραποστολή στα περίχωρα της Ρώμης, μέχρι και το κάτω μέρος του Ιλλυρικού, δηλαδή μέχρι την Βόρειο Ήπειρο – την Ήπειρο τη σημερινή. Μέχρι εκεί κατέβηκε για να κάνει ιεραποστολή η Αγία Παρασκευή. Γι’ αυτό και λέγεται ότι ο τάφος της είναι στην Παραμυθιά, εκεί στη Μονή της, εις την Πούντα της Παραμυθιάς. Αυτό λοιπόν το ιερό πρόσωπο σήμερα συναναστρεφόμαστε πνευματικά. Η τιμή και η μνήμη των Αγίων, τι άλλο είναι εκτός από αυτό;

Συναναστροφή με τους Αγίους μας, μέσω της ιεράς ακολουθίας του Εσπερινού και του Όρθρου, μέσω της τελέσεως της Θείας Λειτουργίας, για να ενωθούμε με το κοινό Ποτήριο και να ενδυναμωθούμε και να γίνουμε κι εμείς όχι μόνον μάρτυρες

στη ζωή μας, αλλά να γίνουμε και σύσσωμοι και σύνεμοι του Ιησού Χριστού. Η Αγία Παρασκευή, από τον 2ο αιώνα της Εκκλησίας, τον 2ο μ.Χ. αιώνα – που η Εκκλησία διωκόταν και ήταν στις κατακόμβες – έρχεται να μας πει το ίδιο μήνυμα: Πίστη, σταθερότητα εις την πίστη μας, ομολογία εις το όνομα του Ιησού Χριστού, καθαρότητα εις τη ζωή μας, ευπρέπεια και αγώνα πνευματικό – και για εμάς και για τους άλλους ανθρώπους.

Ευχόμαστε χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους σας, ιδιαίτερες ευχές στις εορτάζουσες, και πολλές, πολλές ευχές στον αγαπητό μας αδελφό, τον πατέρα Προκόπιο, όπου, οφειλετικώς, σήμερα του απονείμαμε το οφίκιον του Οικονόμου της Εκκλησίας του Χριστού, παρακαλώντας τον να συνεχίσει αόκνως και απόνως τη διακονία του στην τοπική μας Ιερά Μητρόπολη και στην Εκκλησία του Χριστού, κατευθύνοντας τον λαό του Θεού σε σωτηρία και λύτρωση.

Χρόνια πολλά και ευλογημένα σε όλους».

